گزارش

شاهراه کابل- قندهار در دست طالبان

طالبان، یک مشکل، هزار وجه

فریبا پژوه

● طالبان در چند روز گذشته ولایات مختلف افغانستان را هدف حمله‌های خود قرار داده است. پس از اینکه این گروه تروریستی توانست در حمله‌ای شبانه شهر «قندوز» در شمال افغانستان را دو هفته در اشغال داشته باشد، سرانجام روز گذشته «ذبیح‌اله مجاهد»، سخنگوی این گروه در شبکه‌های اجتماعی اعلام کرد شبه‌نظامیان طالب در حال عقب‌نشینی از این شهر هستند تا «جلوی تلفات بیشتر غیرنظامیان را بگیرند».هر چند پیش‌تر دولت افغانستان از پاک‌سازی کامل این شهر از نیروهای طالب خبر داده بود. به نظر می‌رسد طالبان پس از اعلام خبر مرگ «ملامحمد عمر» پس از دو سال با این حملات قصد دارد مشکلات داخلی خود را به واسطه اعلام رهبری «ملا اختر منصور»، رهبر جدید این گروه، پوشش دهد.طالبان پس از خروج از قندوز حملات پراکنده‌ای به شهرهای ولایات «بلخ» و «بدخشان» در شمال و شمال شرق افغانستان داشته‌اند. همچنین این گروه سعی دارند حملات خود را در شمال ادامه دهد و در ولایاتی که به پایتخت نزدیک است هم ناامنی ایجاد کند. طالبان در چند روز گذشته پس از حملات پراکنده به استان‌های «کاپیسا» و «لوگر»، شهر «غزنی» در شرق افغانستان را آماج حمله‌های خود قرار داده است. هر چند حملات این گروه تاکنون به وسیله نیروهای امنیتی و ارتش افغانستان ناکام مانده است، اما آنها توانسته‌اند برخی راه‌های مهم ارتباطی این شهر با پایتخت را مسدود کنند. مقام‌های محلی در ولایت غزنی می‌گویند به دلیل درگیری بین نیروهای دولتی و گروه طالبان و مین‌گذاری بخشی از شاهراه کابل- قندهار از سوی گروه طالبان این شاهراه برای دومین روز مسدود است.«محمدعلی احمدی»، معاون والی غزنی اعلام کرده است درگیری نیروهای امنیتی در برخی محلات شهر و شهرهای اطراف مرکز استان غزنی همچنان ادامه دارد. معاون والی غزنی گفته است طالبان علاوه بر مین‌گذاری شاهراه در این دو محله، شماری از پل‌های کوچک و بخشی از شاهراه را تخریب کرده‌اند. «معصوم استنکزی»، سرپرست وزارت دفاع افغانستان، تأکید می‌کند شاهراه کابل- قندهار باز است، اما خبرها از مسدودبودن این شاهراه به وسیله طالبان حکایت دارد.اگرچه ممکن است تعدد حملات طالبان به شهرهای محتلف برای هم‌افزایی روانی آنها، پس از ضربه بزرگ اعلام خبر مرگ ملامحمد عمر، پس از دو سال باشد و با این حملات نمی‌توان به قدرت واقعی آنها پی برد، اما پیروزی طالبان در برخی شهرها بی‌شک دلایل دیگری نیز دارد.مقامات بلندپایه افغانستان بارها مقامات پاکستان را به هدایت و حمایت مالی و معنوی نیروهای طالب متهم کرده‌اند. روز گذشته «عبداله‌عبداله»، رئیس هیأت اجرائی حکومت وحدت ملی در واکنش به سخنان «نواز شریف»، نخست وزیر پاکستان که گفته بود این کشور قصد دارد به ازسرگیری روند مذاکرات صلح کمک کند، گفت بهتر است پاکستان پیش از هر اقدامی کمک‌های خود را به طالبان قطع کند. از سوی دیگر، افزایش مشکلات اقتصادی در کشور و برخی اختلاف‌نظرهای رهبران حکومت وحدت ملی و تمرکز بر شهرهای بزرگ از دیگر عواملی است که می‌تواند باعث ایجاد فضای نارضایتی در شهرهای کوچک و روستاها و به‌این‌ترتیب زمینه برای حضور نیروهای طالب آماده شود.طالبان خود را برای خروج کامل نیروهای نظامی بین‌المللی تحت نظارت آمریکا از خاک افغانستان تا پایان سال ۲۰۱۶ آماده کرده بودند و خروج نیروهای نظامی یکی دیگر از دلایل تشدید حملات آنهاست، اما به نظر می‌رسد اقدامات این گروه باعث شده است نیروهای آمریکایی در تصمیم خود مبنی بر خروج از افغانستان تجدیدنظر کنند.در چند روز گذشته، شماری از اعضای کنگره ایالات متحده آمریکا، با ارسال نامه به رئیس‌جمهور این کشور، خواستار تمدید حضور نظامیان آمریکایی در افغانستان شدند. ۲۳ نفر از اعضای حزب جمهوری‌خواه در کنگره آمریکا، به باراک اوباما هشدار داده‌اند که هنوز هم طالبان، شبکه حقانی و گروه تروریستی داعش به گسترش فعالیت‌های تروریستی در افغانستان ادامه می‌دهند. در پی این نامه جمهوری‌خواهان کنگره، ژنرال «دیوید کمپبل»، فرمانده نیروهای بین‌المللی در افغانستان، به دلیل نگرانی از احتمال سقوط افغانستان در اوضاعی شبیه عراق و سوریه، خواستار انعطاف در خروج نیروهای ایالات متحده از افغانستان شد. کمپبل افزود قصد دارد در ماه‌های آینده که در واقع فصل آغاز ناامنی‌ها نیز محسوب می‌شود، سربازان آمریکایی را در سرتاسر افغانستان مستقر کند.طالبان علاوه بر حملات نظامی، رسانه‌های افغانستان را نیز به عنوان اهداف نظامی معرفی و آنها را تهدید کرده‌اند، اما بااین‌همه حملات طالبان در عمل از سوی نیروهای نظامی افغانستانی کنترل شده است. بااین‌همه به نظر می‌رسد، احساس خطر از تحرکات طالبان و حضور سایه سیاه آنها بر شهرهای افغانستان توانسته پس از یک سال ناهماهنگی، لزوم وحدت را به حکومت وحدت ملی افغانستان یادآوری کند.

عفو بین‌الملل مبارزان کرد سوری را به جنایت جنگی متهم کرد

انحراف از انقلاب؟

عکس: Reuters

همین یک سال پیش بود که چشم‌ها به روژاوا (کردستان سوریه) خیره مانده بود؛ جایی که همه گزارش‌ها از برپایی نظام سیاسی پویا و بدیع و برقراری دموکراسی چند-قومی و چند- مذهبی آن حکایت می‌کرد. بسیاری از مسیحیان این منطقه می‌گفتند اگر حضور یگان‌های مدافع خلق (یپگ) نبود، به دست داعش قتل‌عام می‌شدند و عرب‌های بی‌شماری هم نظام دموکراتیک آن را الگویی برای کل سوریه می‌دانستند. اما حالا گزارش سازمان عفو بین‌الملل می‌گوید همه آن حکایت‌ها و روایت‌ها فقط بخشی از ماجرا هستند و حضور مسلط حزب اتحاد دموکراتیک سوریه (پی‌یو) در کردستان سوریه بی‌انحراف نبوده است. در گزارش روز گذشته سازمان عفو بین‌الملل آمده است نیروهای کرد سوریه با زور و اجبار، هزاران غیرنظامی سوری عمدتا عرب را از خانه‌های خود بیرون انداخته‌اند و اغلب به تلافی همدلی ساکنان برخی روستاها با داعش و دیگر گروه‌های تروریستی، روستاهای آنها را ویران کرده‌اند. عفو بین‌الملل که یگان‌های مدافع خلق را به ارتکاب جنایات جنگی متهم کرده، می‌گوید گزارش اخیر خود را بر پایه بازدید از ۱۴ شهر و روستای استان‌های «حسکه» و «رقه» و گفت‌وگو با ۳۷ نفر از ساکنان این منطقه که تحت کنترل کردهاست، تهیه کرده است. طبق این گزارش، دست‌کم دو روستا کاملا ویران شده و ساکنان هشت روستای دیگر مجبور به ترک خانه‌های خود شده‌اند. در برخی موارد، این روستانشین‌ها تهدید شده‌اند در صورت ترک‌نکردن خانه‌های خود هدف حملات جنگنده‌های آمریکا قرار می‌گیرند. این گزارش، قربانیان را عمدتا عرب عنوان کرده است اما ترکمن‌ها و دیگر کردها هم در مواردی تحت فشار بوده‌اند. با این همه، عفو بین‌الملل اعلام کرده ناظران این سازمان شاهد ادامه سکونت مسالمت‌آمیز اعراب و ترکمن‌های ساکن شمار دیگری از روستاها و شهرک‌ها واقع در مناطق عمدتا کردنشین هم بوده‌اند. این سازمان مدافع حقوق‌بشر به نقل از مبارزان کرد عنوان کرده این جابه‌جایی‌ها با اهداف امنیتی صورت گرفته است. آن‌طور که یک مقام کرد در شمال سوریه گفته؛ نیروهای کرد ممکن است تخلفاتی جزئی در برابر افراد مظنون به ارتباط با داعش مرتکب شده باشند اما چنین اقداماتی براساس قومیت نبوده است. با این همه، عفو بین‌الملل در گزارش خود اعلام کرده در برخی موارد ساکنان محلی نه‌تنها مجبور به ترک خانه‌های خود شده‌اند،بلکه خانه‌های آنها نیز به دست یگان‌های مدافع خلق ویران شده است. برای مثال، بر پایه تصاویر ماهواره‌ای به‌دست‌آمده از سوی سازمان عفو بین‌الملل، به نظر می‌رسد در ژوئن ۲۰۱۴ حدود ۲۲۵ ساختمان در روستای «حسینیه» در نزدیکی «تل حمیس» قرار دارد اما تصاویر ماهواره‌ای یک سال بعد نشان می‌دهد فقط ۱۴ ساختمان در همان منطقه باقی مانده است. به گفته مردم محلی، خانه‌های آنها پس از آن ویران شده که یگان‌های مدافع خلق روستای آنها را از کنترل داعش خارج کرده‌اند.

به‌گفته یک شاهد عینی، در یکی از موارد نیروهای کرد در یک خانه بنزین ریخته و ساکنان آن را تهدید کرده‌اند در صورت خالی‌نکردن خانه، آن را به آتش می‌کشند. یکی دیگر از شاهدان عینی هم به عفو بین‌الملل این‌طور گفته: «آنها (مبارزان مدافع خلق) به ما گفتند اگر خانه‌های خود را ترک نکنیم آنها به نیروهای ائتلاف تحت رهبری آمریکا می‌گویند که تروریست هستیم و جنگنده‌های آنها ما و خانواده‌مان را مورد هدف قرار می‌دهند». سازمان عفو بین‌الملل خواستار توقف کوچ اجباری و ویرانی روستاها، بازگرداندن آواره‌ها به محل سکونتشان، پرداخت خسارت به قربانیان و مجازات عاملان این جرایم شده است. این گزارش که فقط چند روز پس از اعلام خبر همکاری یگان‌های مدافع خلق و چندین گروه عرب سوری در یک ائتلاف ضدداعش منتشر شده، بسیاری از ناظران را شگفت‌زده کرده است.

ارسال ۵۰ تن مهمات برای شورشیان سوری

آمریکا که با جنگنده‌های خود از نبردهای شبه‌نظامیان کرد و عرب پشتیبانی کرده، اکنون در حال گسترده‌ترکردن این حمایت است و ارتش آمریکا به‌تازگی حدود ۵۰ تن مهمات برای شورشیان در شمال سوریه ارسال کرده است. با این همه، «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، در برنامه «۶۰ دقیقه» شبکه «سی‌بی‌اس»، گفت تا زمانی که «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، در قدرت باشد، خیلی دشوار خواهد بود که گروه‌های میانه‌رو سوری را روی مبارزه با افراط‌گرایان متمرکز کرد. اوباما در بخش دیگری از این گفت‌وگو بار دیگر از سیاست‌های روسیه در سوریه انتقاد کرد. حمایت روسیه از سوریه اگرچه منتقدان زیادی داشته، اما موجب خرسندی هواداران اسد بوده است. روز گذشته حدود ۳۰۰ نفر از همین هواداران اسد به پاس حملات نظامی روسیه به مخالفان دولت سوریه، مقابل سفارت مسکو در دمشق جمع شده بودند اما هدف حملات خمپاره‌ای قرار گرفتند؛ حملاتی که اگرچه ظاهرا تلفاتی به همراه نداشت، اما جان کسانی که چند لحظه پیش‌تر از آن پرچم روسیه را به همراه عکس ولادیمیر پوتین در دست داشتند، به لب‌شان آورد.

سفر به آنکارا

آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، بعد از حملات تروریستی اخیر آنکارا به منظور گفت‌وگوهای سیاسی، یکشنبه آینده به ترکیه سفر می‌کند. صدراعظم آلمان، دیدارهایی با «رجب طیب‌اردوغان»، رئیس‌جمهوری و «احمد داوودواغلو»، نخست‌وزیر این کشور، خواهد داشت. (فوکوس)

دیدار در سایه

خالد بحاح، نخست‌وزیر یمن، مذاکراتی را در شهر ریاض در سایه بحران در روابطش با «عبدربه منصورهادی»، رئیس‌جمهور مستعفی یمن، برگزار کرد. او همچنین رایزنی‌هایی با ائتلاف عربی درباره راه‌های تضمین امنیت عدن انجام خواهد داد.(خبرگزاری فرانسه)

سیاست ناکارآمد

رابرت فورد، سفیر سابق آمریکا در سوریه گفت دلیل استعفایش از این مقام، شکست سیاست دولت «باراک اوباما» در سوریه بوده و پیش‌بینی می‌کند اگر کاری برای توقف این خون‌ریزی انجام نشود، ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار سوری دیگر کشته شوند. (ایسنا)

معترضان کوزوویی مخالف دولت با نیروهای پلیس درگیر شدند

بالکان بر ریل وارونه

آن‌طور که پیداست، گره کور منازعات قومی به این‌آسانی‌ها رخت از دامان سرزمینی که روزگاری یوگسلاوی نام داشت، برنخواهد بست. راه دور نرویم، ساکنان منطقه بالکان در همین یک قرن گذشته کمترزمانی را خارج از سایه جنگ‌های بین‌المللی و منازعات قومی داخلی، از سر گذرانده‌اند. دراین‌میان، جمعیت نزدیک به دو میلیون نفری کوزوو، این سرزمین تحت مناقشه که از زمان اعلام استقلال در سال ۲۰۰۸، فقط توسط ۱۰۸ کشور عضو سازمان‌ملل به‌رسمیت شناخته شده است نیز نه‌تنها از این قاعده مستثنا نیستند، بلکه شاید از رنج و آلام بالکان‌نشینان بیشترین سهم را برده‌اند.

اگر نزدیک به دو دهه پیش، این جنگنده‌های ناتو بودند که آوار بمب‌ها را بر سر ساکنان صرب و غیرصرب آن فرو ریختند، امروز این گازهای اشک‌آور هستند که راه معکوس خود را از صحن پارلمان به عرصه خیابان‌های آن کشور گشوده‌اند. خیابان‌های پریستینا، پایتخت کوزوو، روز دوشنبه شاهد اعتراضات خشمگینانه دست‌کم ۲۰۰ نفر از فعالان حزب مخالف دولت به بازداشت موقت آلبین کورتی، رهبر حزب متبوعشان، بودند که تنها ساعاتی پیش‌تر برای پاسخ‌گویی درباره اتهام پرتاب گاز اشک‌آور در صحن علنی پارلمان آن کشور، از سوی مأموران پلیس پایتخت دستگیر شده بود.

معترضان حزب خودمختاری که پس از پرتاب سنگ به پاسگاه‌ها، به آتش‌کشیدن خودروهای پلیس و مجروح‌کردن ۱۴ مأمور پلیس، با واکنش شدید نیروهای ضدشورش و پرتاب گاز اشک‌آور از سوی آنان روبه‌رو شده بودند، با وجود تحمل جراحات فراوان، برای نزدیک به دو ساعت به تجمع خود در جلو ساختمان پارلمان ادامه دادند.

در این میان، آلبین کورتی، رهبر ۴۰ساله حزب خودمختاری نیز که روز پنجشنبه گذشته و در اعتراض به تصویب پیش‌نویس لایحه تشکیل جامعه شهرداری‌های صرب‌نشین در شمال کوزوو با وساطت مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، اقدام به پرتاب گاز اشک‌آور در صحن علنی پارلمان آن کشور کرده و موجب بیهوش‌شدن دو نماینده شده بود، پس از دو ساعت بازجویی آزاد شده و به معترضان پیوست.

او در حالی در اظهاراتی کوتاه از تمامی معترضان خواست تا پیش از لغو این لایحه، دست از تلاش و اعتراض برندارند که به باور مقامات این حزب، پیش‌نویس تصویب‌شده اولین قدم در راه تشکیل یک قلمرو محصور صرب‌نشین در کوزوو، هم‌سنگ آن جمهوری صربی است که در بوسنی‌وهرزگوین برپا شده است.

حزب چپ‌گرای خودمختاری که در ابتدا به‌عنوان یک جنبش اعتراضی ضددولتی و ضداتحادیه اروپا شروع به کار کرد و پس از ۱۰ سال موفق شد با فتح ۱۴ درصد از کرسی‌های پارلمانی در انتخابات سال گذشته، به سومین حزب قدرتمند کوزوو بدل شود، همواره تأکید کرده اتحادیه اروپا و ایالات متحده سر آن دارند با قربانی‌کردن تمامیت ارضی کوزوو که قریب به ۹۰ درصد از ساختار قومیتی آن را آلبانیایی‌ها تشکیل می‌دهند، روابط خود را با صربستان بهبود بخشیده و دایره نفوذ روسیه در غرب منطقه بالکان را محدودتر کنند. نمایندگان این حزب همچنین در حالی از چشم‌پوشی قدرت‌های اروپایی بر فساد حاکمان کوزوو گلایه داشته و امید دارند تا با تشکیل دادگاه لاهه در سال آینده میلادی، برخی از فرماندهان سابق ارتش آزادی‌بخش کوزوو، ازجمله هاشم تاچی، معاون نخست‌وزیر آن کشور که به قاچاق اعضای انسان متهم است، در پیشگاه عدالت محاکمه شوند که تصویب پیش‌نویس لایحه مذکور در پارلمان کوزوو، اقلیت آلبانیایی ساکن در صربستان را به تکاپو واداشته تا شاید بتوانند جامعه و قلمرویی مشابه در داخل خاک خصم دیرینه خود برپا کنند؛

تصمیمی که البته تهدید و مخالفت شدید رهبران ملی‌گرای صربستان را به همراه داشته است. این در حالی است که تصمیم هم‌زمان رهبران جمهوری صرب بوسنی مبنی بر برپایی یک همه‌پرسی درباره صلاحیت دادگاه فدرال آن کشور که به باور بسیاری از وزیران خارجه اتحادیه اروپا، تمامیت و یکپارچگی ارضی بوسنی را تهدید خواهد کرد، هیچ‌گونه مقاومتی از سوی رهبران اروپایی برنینگیخته است.

تونس؛ کلید صلح در منطقه‌ای پر آشوب

با اعطای جایزه صلح نوبل به کمیته چهارجانبه گفت‌وگوهای ملی در تونس، یک‌بار دیگر نگاه‌ها به این کشور دوخته شد؛ کشوری که روزگاری مهد جنبش‌های موسوم به بهارعربی لقب گرفت، اما برعکس بقیه، به نزاع‌های مسلحانه و خشن کشیده نشد. اعطای این جایزه، شادمانی وسیعی را در بین تونسی‌ها به‌وجود آورد، زیرا آنها از طریق گفت‌وگوهای مسالمت‌آمیز توانسته بودند کشورشان را از بحرانی کشنده نجات دهند. دراین‌میان خیلی‌ها این پیروزی را متعلق به جامعه مدنی نیرومند این کشور می‌دانند. کمیته چهارجانبه عبارت‌اند از اتحادیه مشاغل (بزرگ‌ترین سندیکای کارگری)، اتحادیه صنعتگران و تجار (سازمان صاحبان کار)، انجمن تونسی مدافع حقوق‌بشر و کانون وکلای دادگستری. این چهار نهاد نقش تعیین‌کننده‌ای در نزدیک‌کردن دیدگاه طرف‌های درگیر در کشور به‌ویژه در دوران حاکمیت ترورییکای سابق به رهبری حرکت اسلام‌گرای «النهضه» داشتند.

همین کمیته موفق شد تا دوره‌هایی از گفت‌وگوهای ملی را ترتیب دهد و به‌طوری‌که ناظران می‌گویند درنهایت موفق شد قدرت را به صورتی مسالمت‌آمیز در کشور ابتدا به یک دولت مستقل به رهبری «مهدی جمعه» و سپس با تصویب قانون اساسی و مشخص‌کردن زمان انتخابات آن را به یک دولت سکولار انتقال دهد.

سال گذشته ناظران از سالم‌بودن انتخابات پارلمانی و ریاست‌جمهوری تونس تقدیر کردند؛ همین انتخابات بود که تونس را به‌دور از فروغلتیدن در منازعات سیاسی، وارد تجربه دموکراتیک کرد. در این انتخابات بود که جنبش «ندای تونس» (حزب حاکم فعلی) پیروز شد و یک دولت ائتلافی به ریاست «حبیب الصید» را تشکیل داد؛ در این دولت حزب النهضه، اتحاد ملی آزاد و حرکت «الوفاق» نیز مشارکت دارند.

نقشی کارآمد

«عبدالستار بن‌موسی»، رئیس انجمن حقوق‌بشر تونس، می‌گوید: کمیته چهارجانبه مسئول گفت‌وگوها بود و نقش کارآمدی در پشتیبانی از روند دموکراتیک کشور داشت و تلاش کرد تا آن را از طریق گفت‌وگو و توافق به مقصد برساند. او معتقد است اعطای جایزه صلح نوبل به آنها به معنای تقدیر از نه‌فقط این کمیته، بلکه از تمام نهادهای جامعه مدنی، احزاب سیاسی، همه تونسی‌ها و حتی نهادهای دولتی این کشور است.

به اعتقاد بن‌موسی، این جایزه جهانی برای نخستین‌بار است به تونس داده می‌شود. این جایزه در شرایطی اعطا می‌شود که تونس در معرض تهدیدهای تروریستی قرار دارد. اکنون همه طرف‌ها احساس می‌کنند در انتقال دموکراتیک کشورشان به نوعی سهم داشته‌اند. «خالد شوکات»، یک نماینده وابسته به حرکت ندای تونس، می‌گوید: نباید جشن‌هایی که برای بزرگداشت این جایزه می‌گیریم ما را از مخاطرات مربوط به فعالیت‌های تروریستی غافل کند؛ زیرا این تهدیدها خیلی قوی و هدفش این است تجربه انتقال دموکراتیک در کشور ما را به شکست بکشاند و تونس را در یک باتلاق خشونت غرق کند. او دراین‌باره به یک تلاش ناکام تروریستی اشاره می‌کند که چند روز پیش یکی از نمایندگان حزب او را هدف قرار داده بود. او درباره این جایزه نیز می‌گوید: این جایزه تقدیری از همه نهادهای جامعه مدنی تونس است؛ یعنی کسانی که به‌منزله یک کمربند ایمنی برای نجات کشور بودند و آن را از یک بحران سیاسی خارج کردند؛ بحرانی که می‌رفت تا آینده کشور را بر باد دهد. شوکات می‌افزاید: «هرکس از دور و نزدیک در گفت‌وگوهای ملی شرکت کرده بود، در این جایزه سهم دارد. این جایزه برای تجربه تونس است و می‌تواند انگیزه‌ای در همه ملت‌های محروم ایجاد کند تا شاهد آزادی باشند».

افتخاری برای همه

درهمین‌باره، «حبیب خضر»، یک نماینده از حرکت اسلام‌گرای النهضه، می‌گوید: نقش کمیته چهارجانبه گفت‌وگو بود و کسی دراین‌باره تردیدی ندارد. اما باید این افتخار را متعلق به احزاب، سازمان‌ها و همه ملت تونس دانست. او می‌افزاید: «به باور من، کمیته چهارجانبه نقش کارآمدی داشت اما در مواقعی، تنها ابزاری برای گفت‌وگو بود؛ حال آنکه اصل توافق به احزاب سیاسی برمی‌گشت که در گفت‌وگوهای ملی مشارکت داشتند». خضر در ادامه می‌گوید: این مسئله البته از ارزش تلاش‌های کمیته چهارجانبه نمی‌کاهد و هرکس این جایزه را بگیرد، درواقع تکریم انقلاب تونس و ستایش از روند انتقال مسالمت‌آمیز قدرت در این کشور است. «جوهربن‌مبارک» که یک تحلیلگر سیاسی است، با اشاره به این جایزه، تأکید می‌کند کمیته چهارجانبه به صورت سمبلیک نماد کل جامعه مدنی تونس است؛ این کمیته در روند انتقال دموکراتیک مانند قلعه‌ای مستحکم بود و جلو انحراف‌ها را می‌گرفت. به گفته او، نهادهای جامعه مدنی تونس نقشی اساسی در این راه داشتند؛ همچنین احزاب سیاسی‌ای که از خواسته‌هایشان کوتاه آمدند و سقف مطالبات‌شان را پایین آوردند تا توافقاتی حاصل شود». به‌دور از همه این تعریف و تمجیدها، البته بعضی نیز شگفتی خودشان را از اعطای این جایزه پنهان نکرده و بر این باورند نقش کمیته چهارجانبه بیشتر برکنارکردن دولت ترورییکای حاکم بود.

رویداد

وضعیت فوق‌العاده در غزه

● در جریان پنج عملیاتی که صبح سه‌شنبه در قدس و فلسطین اشغالی روی داد، چهار اسرائیلی کشته و بیش از ۳۰ نفر دیگر زخمی شدند که حال شش نفر از آنها وخیم گزارش شده است. همچنین نیروهای این رژیم ۳۰۰ فلسطینی ساکن قدس و ۸۰ فلسطینی ساکن غزه را بازداشت کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری الجزیره، در نخستین عملیات مقاومتی که در شهر «رعناته» به وقوع پیوست، دو شهرک‌نشین زخمی شدند و مجری عملیات نیز به‌شدت مجروح شد. پس از این عملیات نیز دو عملیات مقاومتی در قدس صورت گرفت که در جریان یکی از آنها دو جوان فلسطینی اقدام به تیراندازی در داخل یک اتوبوس کرده و ۱۸ نفر از اسرائیلی‌ها را هم با سلاح سرد زخمی کردند. وزارت بهداشت فلسطین نیز در نوارغزه به دلیل افزایش تعداد زخمی‌ها و کمبود دارو، حالت فوق‌العاده اعلام کرده است. همچنین درگیری‌هایی میان فلسطینی‌ها و ارتش اسرائیل در گذرگاه «قلندیا» درگرفته است. «جواد عواد»، وزیر بهداشت فلسطین، گفت: دوسوم کشته‌های انتفاضه را کودکان تشکیل می‌دهند و این امر نشان می‌دهد دشمن صهیونیستی، کودکان را به‌صورت مستقیم نشانه گرفته است. این در حالی است که اعتراضات و تظاهرات مردمی در قدس و کرانه باختری علیه تجاوزات رژیم صهیونیستی همچنان ادامه دارد. از سوی دیگر، «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسرائیل، در آغاز سخنرانی خود در کنست، درباره تدابیری که از سوی دولت او و کابینه امنیتی علیه فلسطینی‌هایی که دست به عملیاتی می‌زنند، صحبت کرد. نتانیاهو گفت: ما در دوره بسیار دشواری قرار داریم. در تمامی جبهه‌ها علیه «تروریست‌ها» فعالیت می‌کنیم اما تدابیر بیشتری را اتخاذ خواهیم کرد که به ما این امکان را می‌دهد موج کنونی را از بین ببریم. به آنها اجازه نخواهیم داد تا در مورد سرنوشت ما حکم کنند. او از «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، نیز خواست تا به «تحریک فلسطینی‌ها و منزجرکردن آنها از یهودیان» پایان دهد و حملاتی که اسرائیلی‌ها را هدف قرار می‌دهد، محکوم کند. درهمین‌حال صائب عریقات، دبیر اول سازمان آزادی‌بخش فلسطین، تأکید کرد: سیاست اعدام، جنایات، شهرک‌سازی و ساختن دیوار حائل که دولت نتانیاهو در پیش گرفته، آغازگر خشونت و رادیکالیسم است. این جنایت‌هایی که با تصمیم دولت نتانیاهو صورت می‌گیرد، به امنیت و صلح راه نخواهد برد.

انتقاد روزنامه خلق چین از «رقابت‌های دوره جنگ‌سرد»

● روزنامه «خلق» چین، آمریکا و روسیه را به ازسرگیری رقابت‌شان در دوران جنگ‌سرد از طریق انجام اقدام نظامی در سوریه متهم کرده و آورده است آنها باید به این نتیجه برسند آن دوره گذشته و باید به‌دنبال مذاکرات صلح باشند. به گزارش رویترز، روزنامه خلق چین، ارگان حزب حاکم کمونیست این کشور، در تفسیری آورده است: به‌نظر می‌رسد آمریکا و روسیه از جنگ نیابتی سوریه برای رقابت‌های دیپلماتیک و نظامی استفاده می‌کنند؛ دقیقا همان کاری که در جنگ سرد انجام می‌دادند. این روزنامه در ادامه آورده است: آمریکا و شوروی از تمامی ابزار نظامی، سیاسی و اقتصادی در خاک یک کشور ثالث استفاده می‌کردند تا نفوذ خود را در آن کشور افزایش دهند. این روشی است که در دوران جنگ سرد مورد استفاده قرار گرفت. اما ما الان در قرن ۲۱ هستیم و مردم باید برای حل مشکلات دست‌دردست هم دهند. در این گزارش همچنین آمده است هیچ‌کس نباید به حمایت از جنگ نیابتی در سوریه بپردازد و از اقدامات آمریکا و روسیه در این کشور حمایت کند. جامعه بین‌الملل به‌ویژه کشورهایی که دارای نفوذ بیشتر هستند، باید کاملا این مسئله را به رسمیت بشناسند که دستیابی به راه‌حل سیاسی در بحران سوریه مسئله‌ای بسیار مهم است.

راهپیمایی طرفداران پگیدا علیه پناه‌جویان در آلمان

● هزاران نفر در تظاهرات سازماندهی‌شده توسط جنبش افراطی موسوم به «پگیدا»، شرکت کردند. این راهپیمایی در سالگرد اولین نمایش این گروه نژادپرست در شهر درسدن برگزار شد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، پلیس از شمارش تعداد تظاهرکنندگان که به صورت صلح‌آمیز راهپیمایی می‌کردند، امتناع کرد اما یکی از خبرنگاران آسوشیتدپرس تعداد تظاهرکنندگان را حدود هفت‌هزار تا هشت هزار نفر برآورد کرد. سخنگویان این تظاهرات ازجمله «لوتس باخمن»، یکی از بنیان‌گذاران جنبش پگیدا، تصمیم دولت «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان، را برای قبول صدها هزار آواره که بسیاری از آنها از درگیری‌های سوریه، افغانستان و عراق فرار می‌کنند، محکوم کرد. معترضان نیز با سردادن شعارهای «مرکل باید برود» به اظهارات باخمن پاسخ داده و خواستار اخراج آوارگان شدند. یکی از معترضان یک چوبه‌دار ساختگی با دو طناب دار حمل می‌کرد که بالای آنها نوشته شده بود: «رزروشده برای آنگلا مرکل» و «رزرو شده برای زیگمار گابریل»، معاون صدراعظم آلمان.